

(107)

هو الله

ای خیاط رشته مریمی بدست آر و زخم آفاق را رفو نما قمیص یوسفی بدوز تا نفحات قدسش مشام پیر
کنعان را معطر فرماید و ردای ممتاز برازنده بر هیکل خویش بدوز تا ذیلش خطای یاران را بپوشاند و جناب
آقا محمد حسن عارفرا تحیت برسان و بگو نشان عاشق آن باشد که سردش بینی از دوزخ نشان عارف آن
باشد که خشکش یابی از دریا دیگر تو ملاحظه فرما که عارف چگونه باید از بحر الهی مغترف گردد تا عارف
غارف شود و علیک التحیة و الثناء (ع ع)